

کبوترنامه

۱۵ دی تا ۱۵ بهمن ماه ۱۳۸۷

<http://www.cal.ir>

E-mail: kabutarnameh@cal.ir

خبر نامه

پناهگاه وفا/خبرهای داخلی ایران و دنیا

خبر پناهگاه وفا:

در تاریخ ۱۳۸۷/۰۵/۲۰ با هماهنگی گروه درمانی مرحله دوم انگل درمانی تمامی سگها و توله ها توسط خانم رضایی و خانم امین انجام شد.
واکسیناسیون تمامی توله ها و سگهای تازه وارد توسط خانم دکتر پورآرین انجام شد.

۱) بهمن ماه عمل جراحی عقیم سازی سیزده قلاuded سگ ماده در پناهگاه توسط جناب آقای دکتر عابدی و خانم پورآرین انجام پذیرفت و سگ ها در وضعیت خوبی بسر می برند.
ساخت کanal فاضلاب برای قرنطینه و توله سرا با نظارت گروه ساماندهی.

گزارش انگلیسی پناهگاه وفا و کانون دوستداران حیوانات درسایت <http://iranian.com/main/2009/feb/woff-woff-tehran>

خبر داخلی ایران:

۲) فبریه سالروز انعقاد نخستین پیمان زیست محیطی جهان است که در شهر رامسر و با شرکت ۱۸ کشور جهان به امضاء رسید.
تالابهای ارومیه و گاوخونی به فهرست قرمز کنوانسون رامسر افزوده می شوند.

در پژوهشگاه شیلات ایران پنیر و بستنی ماهی تولید شد.
رواج فروش توله سگهای نوزاد بر سر چهارراه ها و خیابانهای تهران.

خبر خارجی:

بالی با شیوع هاری مبارزه می کند.

بیماری هاری در عرض ۳ ماه ۵۰ بچه آنگولایی را کشته است.

یک زوج امریکایی ۱۵۵۰/۰۰۰ دلار برای شبیه سازی ژنتیکی از سگ مرده شان می پردازند.
ممنوعیت صادرات، واردات و فروش پوست سگ و گربه از اول ژانویه در اروپا به اجرا در آمد.
گروه حمایت از حیوانات در امریکا، علیه سیرک هایی که از فیلها استفاده می کنند، دادخواستی به دادگاه ارائه کردند.
دانشمندان می گویند غیبت گرگ ها در اکوسیستم امریکا عدم تعادل ایجاد کرده است.

پنگوئن های امپراتور در خط انحراف قرار دارند و ممکن است تا پایان قرن منقرض شوند.
در استرالیا، از ۵۰ نهنگی که به ساحل آمده بودند تنها ۲ نهنگ نجات یافتند.

گردآوری: خانم فاطمه معتمدی

باشه ولی غذا چیزهش میدین و کجا نگهش میدارین؟ بالاترین جواب آشغال مرغ برای خوردن و گذاشتن یک جعبه میوه برای خوابیدنش در شرایطی بود که گردنش همه به وسیله طناب و یا زنجیر به جایی بسته باشه قبول نکردم و با خودم بردمش خونه و روز بعد به پناهگاه منتقل شد و از اونجا هم مدت دو هفته مهمون منزل سمیرا بود وقتی محبت کامل گرفت و واکسینه شد دوباره به پناهگاه برگشت تا دوران واکسینه شد دوباره به پناهگاه برگشت تا دوران توله بودن رو به طور کامل در کنار سایر توله ها و با بازی و شیطنت بگذرونده اسمشو گذاشتیم بلاآ و چند ماه بعد که بزرگ شد سگ بسیار زیبایی شده بود و عقیمش کردیم و بعد از مدتی به یک خونواده مهربون برای نگهبانی منزل واگذار شد و از پیش ما رفت ولی ایکاش جای ما اونقدر بزرگ بود که همه بچه ها مونو پیش خودمون نگه میداشتیم و به کسی نمی دادیم.

نوشته: خانم لیدا اثنی عشری

داشتند و یاد نگرفتند که از خودشون دفاع کنند و یا خودشون غذاشونو پیدا کنند اگه خیلی شانس بیارند کسانی پیدا بشن که غذایی بهشون بدن که نمیرند و یا در جایی رها بشن که محل رفت و آمد اتوموبیل نباشه و جالب اینه که این حیوانون تا وقتی کتار خیابون تنهاست هیچکس خواهانش نیست و چه بسا کسانی هم موقع گذشتن از کنارش با سنگ یا تیپا مهمونش کنندولی همینکه یک دست برای کمک میاد همه صاحبش میشن، من هم اون روز همین ماجرا رو داشتم هر کس رسید گفت این سگ رو کجا میبری؟ چرا میبری؟ بذار باشه صاحب داره و از هر کس میپرسیدم صاحبش کیه؟ هیچ کس نمیدونست فقط میدونستند که از چند ساعت پیش همه همین کتار خیابون دیدنش که یک بند ازش آویزونه پس فکر کردند که حتما یک نفر اینجا گذاشته و رفته که مشخص نیست کی برگرده؟ وقتی می خواستم بذارم مش تو ماشین چند نفر فکر کردند ممکنه این سگ قیمت زیادی داشته باشه و من دارم ازدستشون در می برم اومدن جلو که این سگو بده به ما، گفتم

داشتمن از پناهگاه بر می گشتم هوا تاریک بود و من خبلی خسته بودم روز پر کاری رو گذرانده بودم و برای اینکه زودتر برسم خونه از آق تپه که محله‌ای شلوغ‌ولی پرچاله و تاریکه میانبر زدم تا به شهر برسم آهسته راندگی می‌کردم که تو چاله‌ها نیفتم توی نور چراغ ماشین کنار خیابون چشمم به توده سیاه افتد جلوتر رفتم دیدم یک توله سگ سیاه ایستاده و یک بند بلند از گردنش آویزونه، کنار خیابون پارک کردم و پیاده شدم حیوانی خیلی ترسیده بود تا رفتم جلو فکر کرد می خواهم اذیتش کنم می خواست فرار کنه ولی بند مانع می شد من هم از همون بند گرفتم و دستمو آهسته بردم بطرف سرش و شروع کردم به نوازش کردن آروم گرفت و اجازه داد بندرو باز کنم حدود دوماهه بود و همون قسمه همیشگی روداشت که چند تا پسر بچه شیطون برای بازی از بغل مادرش بر میدارن و گردنشو یا یک طناب یا سیم می‌بندند و چند ساعت دنبال خودشون می‌کشند و حیوانون بیچاره رو توی یک محله دیگه رهاش می‌کنند و اونا هم که تا به حال حمایت مادر و

پیشی‌هارو و غذا بده بعد من غذا می‌خورم و همیشه در مورد حیوونا گذشت داشت.

-۸- بزرگترین آرزوتون چیه؟

-در رابطه با کارمون روزی برسه که حیوان بسربیتاه و بی صاحب پیدا نکنیم و برای همشون برنامه ریزی داشته باشیم.

-۹- شما تمام وقتتون به کمک به حیوونا می‌گذرد، کی به کارهای خونتون می‌رسید؟

-نمی‌دونم چطوری شاید امداد غیبی، بالاخره نصفه نیمه می‌گذرد.

-۱۰- چه پیامی برای مردم داری؟

-اگه حیوون دوست ندارند نمی‌شه اجبار کرد که دوست داشته باشند فقط میشه خواهش کرد آزارشون ندن و از کنارشون بگذرند بدون اینکه آسیبی بهشون برسونند.

ملیکا رئیسی عضو کوچولوی وفا

خانم شراره پورآرین رئیس هیئت مدیره کانون دوستداران حیوانات و همچنین مسئول امور درمانی در پناهگاه وفا می‌باشد. ایشان لیسانس مامایی و متاهل هستند و یک دختر ۸ ساله دارند.

- از چه سنی حیوانات را دوست داشتید؟

- از وقتی متوجه دوربرم شدم احساس دلسوزی و علاقه مندی برای حیوانات بخصوص حیوانات آسیب دیده داشتم و مدت‌ها ذهن من مشغول این بود که چگونه می‌تونم بهشون کمک کنم.

-۲- در منزلتون حیوانی دارید؟

- بله، می‌تونم بگم فراوون

-۳- از یک نوع حیوان؟

- مختلف، بیشتر می‌شه گفت باغ وحش آسیب دیدگان و شاید آسیاشگاه حیوانات مصدوم.

-۴- به حیوان خامی علاقه بیشتری دارید؟

- بیشتر به پرندۀ علاقه مندم ولی دنبال علاقه نمیرم دنبال حیواناتی هستم که نیاز بیشتری به کمک دارند.

-۵- آمار حیووناتون رو می‌گید؟

- در حال حاضر ۸ سگ، یک چه روباه مصدوم و یک مرغابی، ۲۷ تا گربه داخل ساختمان که مشکلات جسمی

دوختerton حیوونارو دوست داره؟

- آره روحش خیلی لطیفه‌ولی من بهش آموزش ندادم از سه سالگی که ۴ تا چه گربه داشتم همیشه می‌گفت ماماًن قبل از اینکه پدر به خونه بیاد

سپیدی شیر

(نوشته خانم فاطمه معتمدی)

این محنه ها را سپیدی شیر می پوشاند
حقیقت پنهان می شود
این حقیقت که ...
لبنیات خود باعث کشتن می شود

دل داشته باشد
زنگیر را از اولین حلقه اش پاره کنید
لبنیات را تحریم کنید.

اقتباس: خانم فاطمه معتمدی

برای کارخانه شیر او یک زباله است
شیر مادرش را هرگز نخواهد چشید
همه شیر مادرش را ما انسانها مینوشیم
و به خاطر شیر مادرش از او دریغ می شود
و ...

از تولدی معصومانه
تا غذای آدم شدن
با چشماني وحشتزده و نا اميد
در قفسش به تنهايي گريه می کند

مادرش بچه دیگری را از دست داد
نانه های بی امامتش به راحتی شنیده می شود
نانه هایی که دلواپسی و دلهره در آن موج می زند
و غم آن ناگفته احساس می شود

زندگی دیگری پا به عرصه وجود می گذارد
تو زاد اولین نفسش را می کشد
چشمان خودرا می گشاید
و در پناه امنیت وجود مادرش
خسته از تلاش به دنیا آمدن
با کنگکاوی و هیجان به دور و بر نگاه می کند

مادر هنوز بی رمق از رنج زایمان
او را می بوید و می لیسد
اما این مراقبت دیری نمی پاید
او در مقابل انسان قدرتی ندارد
کودکش را بالافاصله پس از روی پا ایستادن
از کنارش می رباشد

تصاویر پناهگاه وفا

بعد از کلی گفتگو قانع شدن آروم به صفحه باشند
تا عکس دسته جمعی بگیریم

یه شکم سیر بعد از اولین توپ بازی و خوشحال
از هدیه که گرفته یه چرت تو ظرف غذا!!!

زندگی مصالحت آمیز

ننان و گلپر

رستم خان

کمکهای حامیان وفا

پناهگاه وفا اولین و تنها پناهگاه حیوانات بی سرپناه است که نزدیک پنج سال است که با گمک و همت دوستداران حیوانات همواره رو به جلو رفته، کمکهای گاه نقدی گاه غیر نقدی و گاهی هم بصورت کار در پناهگاه بوده که مجموعه تمام اینها شده پناهگاهی که امروز می بینیم و فردا به یاری شما یاران مطمئنا بهتر از امروز خواهد بود.

کمکهای نقدی و غیر نقدی:

سرکار خانم فاطمه معتمدی-سرکار خانم دکتر میربها-سرکار خانم سوداگر-جناب آقای کامران احمری-جناب آقای فرامرز نجم آبادی-سرکار خانم قهرمانی

کمکهای نقدی:

سرکار خانم مینو علاء-سرکار خانم ها لیدا و رویا منصوری-سرکار خانم سولماز طراحی تبریزی-سرکار خانم به آفرین ملک-سرکار خانم شیوا حیدری پور
جناب آقای مروت - جناب آقای کسرائیان - جناب آقای جان کلارک (به توصیه شیدا اردلان) - جناب آقای ریاضی - جناب آقای آرش عزیز خانی
سرکار خانم فلورنس و جناب آقای دکتر رفعتیان - سرکار خانم سارا الهه فتوت - سرکار خانم پری پیتزر - سرکار خانم شادی پژشک نیا
سرکار خانم مرجان امام وردی-سرکار خانم روشنک احمدی-سرکار خانم دکتر آتوسا صالحی-سرکار خانم رکسانا صالحی-سرکار خانم پریسا صالحی
جناب آقای دان فارینتو - سرکار خانم مژگان مقیمی

کمکهای غیر نقدی:

جناب آقای جهانگیر احمری-سرکار خانم ندا امین

کسانی که در ماه اخیر در پناهگاه همکاری کردند:

جناب آقای دکتر عابدی - خانم پورآرین - آقای جهانگیر احمدی-آقای کامران احمدی-خانم آتوسا امینی- خانم ندا امین- آقای نیما رأفتی
خانم سمیه رضایی-خانم قهرمانی-آقای کرم فکوری-آقای میثم و خانم حدیثه فکوری

آدرس سایت کادون دوستداران حیوانات ایران <http://www.cal.ir> میباشد.
جهت هرچه بهتر شدن این هفته نامه ما را از نقطه نظرات خود بی بهره مگذارید .
اگر در مورد هر یک از موارد درج شده در کبوتر نامه پرسشی دارید از طریق
کتابخانه kabutarnameh@cal.ir با ما مکاتبه فرمائید.